

Światowej sławy twórca ponownie w Janowie

Już od ponad 30 lat tworzy jeden z najoryginalniejszych projektów teatralnych na świecie - Scenę Plastyczną KUL. Urodził się w Bartoszowinach w Górach Świętokrzyskich. - Mentalnie jestem kieleczaninem. Tutaj dojrzywałem - mówi. Uczył się w kieleckim Liceum Plastycznym w klasie tkaniny dekoracyjnej. Kiedy w 1969 roku założył Scenę Plastyczną przy Teatrze Akademickim Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, nikt nie spodziewał się, że teatr przetrwa tak długo. - W moich przedstawieniach grają już dzieci pierwszych aktorów. Teatr zatoczył pewne koło - opowiada. Do tej pory zrealizował 16 spektakli. Wielokrotnie realizował projekty scenograficzne dla scen repertuarowych. Jest autorem scenografii do kilkunastu przedstawień, m.in.: IWANOWA Antoniego Czechowa w reżyserii Ignacego Gogolewskiego (Teatr im. Juliusza Osterwy w Lublinie, 1981), PORNOGRAFII Witolda Gombrowicza w reżyserii Andrzeja Maja (Teatr Nowy w Łodzi, 1985), ANTYGONY Sofoklesa w reżyserii Anny Chodakowskiej (Teatr im. Juliusza Osterwy w Lublinie, 1995). Przygotowywał również oprawę scenograficzną do spektakli teatralnych w Lyonie we Francji (ADRIANE ET BARBE BLUE Maurycego Maeterlincka, 1983 i CZARNY POKÓJ według TRISTANA I IZOLDY, 1985), w Coimbrze w Portugalii (DON KICHOT Miguela de Cervantesa, 1985) oraz w Olenburgu w Niemczech (TERRA FELICITA, 1991). W 1997 zrealizował przedstawienie PAX A MEMOIRE w Institute de la Marionette w Charleville - Mezieres, rok później w ramach festiwalu En Ille-en-Vilane w Rennes przygotował inscenizację zatytułowaną SILLONS. Od swojego drugiego przedstawienia ("Narodzenia" - 1971 r.) wycelminował słowo. Jak sam twierdzi, źródłem milczenia w jego spektaklach jest głębokie przeświadczenie, iż istnieją dziedziny ludzkiej rzeczywistości, które nie poddają się słowu. Później aktora sprowadził do roli figury. - Wpisuję go w tło, ale jego emocje są niezbędne do zrealizowania przedstawienia - dodaje reżyser. Usiłuje wypowiedzieć

Niewypowiedzianą ludzką rzeczywistość przy pomocy światła, rytmu i nastroju. W wolnych chwilach zajmuje się fotografią. Zrobił trzy teledyski dla Budki Suflera. W 1998 roku Rada Miejska nadała mu tytuł Honorowego Obywatela Kielc, zaś samorząd województwa lubelskiego w roku 2001 tytuł Ambasadora Województwa Lubelskiego 2000.

Leszek Mądzik, bo o Nim mowa, a o którym Andrzej Wajda powiedział m.in., że: „...gdyby go nie było, trzeba byłoby go wymyśleć”, założyciel Sceny Plastycznej KUL, twórca jej piętnastu spektakli, wykładowca w kilku szkołach artystycznych (prowadził zajęcia ze studentami na zaproszenie uniwersytetów i szkół artystycznych m.in. w Helsinkach, Berlinie, Amsterdamie, Waszyngtonie, San Francisco, Bonn, Hamburgu, Lyonie, Pradze, Buffalo, Rennes, Dublinie, Rydze), profesor poznańskiej ASP, uczestnik kilkudziesięciu festiwali teatralnych na pięciu kontynentach, laureat wielu z nich - zawita ponownie do Janowa Lubelskiego aby poprowadzić z janowską młodzieżą warsztaty teatralne. Relację z warsztatów jak również wywiad z p. Leszkiem Mądzikiem zamieścimy w majowym numerze „Gazety Janowskiej”.